

להתפשט יותר למטה, אמר הדם רגלי. אי זה בית אשר תבנו לי - זה בנן בית המקדש. ואי זה מקום מנוחתי - זה בית קדש הקדשים שלמטה.

אבל בא וראה, כל זמן שהלכו ישראל במדבר, היה להם משכן, עד שבאו לשילה והיה שם. וזהו סוד להמשיך זה בזה ולהכניס זה בזה, להתקשר זה בזה כדי להאיר, אבל לא למנוחה. שזו לא למנוחה, רק כשיבנה בית המקדש בימי שלמה המלך, שהרי אז היא מנוחה למעלה ולמטה, משום ששם חזק המנוחה, ולא לנסע ממקום למקום.

ומשום כך יש משכן ויש בית. משכן - כמו שנאמר (ויקרא כו) ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם. מה זה משכני? משכנותיו של הקדוש ברוך הוא שיהיו אצל ישראל. מה הטעם? משום שכתוב ולא תגעל נפשי אתכם.

מה בין זה לזה? אלא משכן, כמו מלך שהולך לאהובו, ולא מביא את כל גודדיו עמו. כדי לא להטריח עליו, הוא בא אליו במצט חילות. בית - שאת כל חילותיו ואוכלוסיו, את כלם מביא עמו לדור באותו הבית. וזהו בין משכן ובין בית. בית המקדש הוא דיור של מנוחה לעולמים בכל אותן המרכבות, ובכל אותם הדיקנאות, ובכל אותם המעשים כמו שלמעלה, לשבר (לחבר) את המעשים שלמטה כמו שלמעלה. משכן, בקטן הדמיות, במעשים קטנים, לנסע ממקום למקום, והכל בסוד שלמעלה.

בא וראה, כשצוה הקדוש ברוך הוא את משה על המשכן, לא

דנהרא. ובגין דבעי לאתפשטא יתיר לתתא אמר הדום רגלי. איזה בית אשר תבנו לי, דא בנן בית מקדשא. ואיזה מקום מנוחתי, דא בית קדש הקדשים דלתתא.

אבל תא חזי, כל זמנא דאזלו ישראל במדברא, הוה להו משכן, עד דאתו לשילה, והוה תמן. ודא איהו רזא, לאמשכא דא בדא, ולאעלא דא בדא, לאתקשרא דא בדא, בגין לאנהרא. אבל לאו לנייחא. דהא לאו נייחא, בר פד אתבגי בי מקדשא, ביומוי דשלמה מלכא, דהא כדין איהו מנוחה לעילא ותתא. בגין דתמן תקיפו דנייחא, ולא לנטלא מאתר לאתר.

ובגין כך אית משכן, ואית בית. משכן: כמה דאת אמר, (ויקרא כו) ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם. מאי משכני? משכנותיו דקודשא בריך הוא, דלהוון גבייהו דישראל. מאי טעמא. בגין דכתיב ולא תגעל נפשי אתכם.

מה בין האי להאי. אלא משכן, כמלכא דאתי לגבי רחמייהו, ולא מייתי כל אוכלוסין דיליה עמיה, בגין דלא לאטרחא עליה, איהו אתי לגביה בזעיר חילין. בית: דכל חילין וכל אוכלוסין דיליה, פלהו אייתי עמיה, לדיירא בהווא ביתא, ודא איהו בין משכן ובין בית. בית המקדש, איהו דיורא דנייחא לעלמין, בכל אינון רתיכין, בכל אינון דיוקנין, בכל אינון עובדין, פגוונא דלעילא. לתברא (ד"א לחברא) עובדין דלתתא, פגוונא דלעילא. משכן, בזעיר דיוקנין, בזעירין עובדין, לנטלא מאתר לאתר, וכלא ברזא דלעילא.

תא חזי, פד פקיד קדשא בריך הוא למשה על משפנא, לא הוה יכיל למיקם ביה, עד